

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 10 ՌԵԿՏԵՄԵՐ, 2018

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւնն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւնն զբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեալ ՚յիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 36

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԲԱՐՈՒԹԻԻՆԸ

Տէր, քու սերդ երկինքին պէս անսահման է,
հաւաքարմութիւնդ՝ մինչեւ ամպերը կը հասնի:
Արդարութիւնդ լեռներուն պէս բաձր է,
դաբաստաններդ՝ ովկիանոսներուն պէս խորունկ:
Ռուն է որ կը հոգաս
մարդոց թէ անասուններուն կարիքները, Տէր:
Ինչ թանկագին է հոգածութիւնդ, ով Աստուած.
բոլոր մարդիկ քու թելերուդ հովանիին կ'ապաւինին:
Քու փաճարիդ առաքլ օրհնութիւններով կը լիացնես զանոնք,
շնորհքներու քու գեպէդ խմել կու փրաս դուն անոնց:
Որովհետեւ դուն ես կեանքի աղբիւրը.
լոյսովդ է որ մենք լոյսը կը փնտնենք:
Մշտական ըրէ հոգածութիւնդ անոնց վրայ՝
որոնք քեզ կը ճանչնան,
եւ արդարութիւնդ անոնց վրայ՝ որոնք սրտով ուղիղ են:

ՇԱՐԱԿԱՆ- ԱՊՈԹՔ

*Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենատարբ Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցէրոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւն ես նեղերոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:*

*Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*

ՕՐՈՒՄՆ ՆԻԻԹԸ

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ Բ ՆԱՄԱԿ
ԳԼՈՒԽ 1:1-13

ՃՇՄԱՐՏՈՒԹԵԱՄԲ ԵՒ ՄԻՐՈՎ ԱՊՐԻԼ (1:1-13)

Յովհաննէս Առաքեալ, իր առաջին ընդհանրական նամակը աւարտեց յիշեցնելով հաւաքացեալներուն հեռու մնալու կուռքերէ: Այլ խօսքով՝ ամուր կառչած մնալու Աստուծոյ սիրով եւ վստահութեամբ:

Ահա իր երկրորդ ընդհանրական նամակով դարձեալ կու գայ հաւաքացեալներուն փոխանցելու ինչպիսի սիրով ապրելու իրլնց հաւաքքի կեանքը: Հեղափոխականօրէն, Յովհաննէս Առաքեալ այս նամակին մէջ ինքզինք կը կոչէ կամ կը ներկայացնէ որպէս «Երեց»: Այս մասին Պօղոս Առաքեալ կը գրէ ըսելով, թէ եկեղեցւոյ մէջ կան եպիսկոպոսներ եւ երեցներ: Այսինքն՝ այն պարասխանարու անձինք որոնք կոչուած ենք հովուելու Աստուծոյ հօսքը՝ Եկեղեցին: Այդպիսին պարականութիւն ստանձնեցին Առաքեալները իրենք եւս: Անոնք ոչ միայն կանչուեցան Քրիստոսի կողմէ ըլլալու Առաքեալներ, որովհետեւ Առաքեալ ըլլալը պարզապէս փիլոսոփա մը չէր ու չէ, այլ կանչուեցան դրկուելու նպատակով. **«Ահա ես ձեզ կը դրկեմ...»** (Մարթ 10:16): Առաւել եւս, չորկուեցան պարզապէս սորվեցնելու, այն ինչ որ սորվեցան Քրիստոսէն. **«Անոնց սորվեցուցէք այն բոլոր պատուիրանները որ ես ձեզի սորվեցուցի»** (Մարթ 28:20), այլ հեղափոխ ըլլալու, հաւաքացեալներու կեանքով, այլ խօսքով՝ անոնց հոգիի փրկութեամբ: Ահա թէ ինչու առաջին իր նամակին մէջ պիտի ըսէ. **«Որպէսզի ձեր ուրախութիւնը կարարեալ ըլլայ, անոր համար կը գրենք ձեզի այս նամակը»** (Ա Յովի 1:4): Ուրեմն, Առաքեալը կ'ուզէ որ հաւաքացեալները հասնին այդ կարարեալ ուրախութեան, յանկարծ այնպէս չըլլայ, թէ անոնք ճամբու կեսին մնան ու չկարենան հասնիլ աւարտին: Այդ ճամբուն մէջ ըլլալու պահանջը Յովհաննէս Առաքեալ կը ներկայացնէ որպէս ճշմարտութեամբ եւ սիրով ապրելու մէջ:

Յովհաննէս Առաքեալ ինքզինք որպէս Երեց կը ներկայացնէ, իսկ նամակի հասցէն, այսինքն՝ նամակը ուղղուած **«Աստուծմէ ընտրեալ Տիրուհիին ու անոր զաւակներուն»** (1:1): Հեղափոխական է Յովհաննէս Առաքեալի արտայայտութիւնը, ուր Եկեղեցին կը ճանչնան որպէս փրկիկն, փրկուհի, որ փրկութիւն ունի ընելիք իր զաւակներուն նկատմամբ: Այնպէս ինչպէս մայր մը, երբ զաւակներ կը ծնանի, չի կրնար անտարբեր մնալ այդ զաւակներուն նկատմամբ, այլ ունի պարականութիւնը փրկութիւն ընելու: Զաւակներ, որոնք այս պարագային հոգեւորապէս ծնունդ ստացած զաւակներ են մկրտութեան աւագանէն: Արդէն այս հանգամանքը կու գայ մեզ յիշեցնելու թէ մկրտութեան խորհուրդին մէջ կայ այնպիսի ճշմարտութիւն մը, որուն կարծէք յաճախ կ'անգիտանանք կամ չենք անդրադառնար: Որովհետեւ այնպէս կարարուածը պարզ արարողութիւն մը չէ, պարզապէս ջուրի լուացում մը չէ, այլ՝ մեզ վերստին ծնելու, հոգեւոր ծնունդ ստանալու խորհուրդ մըն է որ կը կարարուի: Առաւել եւս, այդ խորհուրդը կու գայ մեզի փալու մէկ այլ ուրիշ հանգամանք մըն, այն ալ մեր կապը մեր ծնողին հետ: Այնպէս ինչպէս երեխաներ երբ կը ծնին փութեալ փան մը մէջ, ունին այդ փան անդամներուն նկատմամբ, առաւել եւս ծնողին նկատմամբ պարտաւորութիւն եւ պարականութիւն կարարելիք:

Այս մտքով է, որ Յովհաննէս Առաքեալ ինք եւս որպէս Երեց, որ պարականութիւն ունի իրեն փոխանցուած նոյնինքն Յիսուս Քրիստոսի կողմէ, ինչպէս որ էր պարագան Պետրոս Առաքեալին. «Կը սիրես զիս, առածէ ոչխարներս» հասկացողութեամբ, հովուելու Քրիստոսի հօսքը:

Յովհաննէս Առաքեալ առաջին իսկ արտայայտութեամբ կ'ըսէ. **«Որոնք ճշմարտապէս կը սիրեն»**: Այդ սերը ոչ միայն Առաքեալը կը ցուցաբերէ անոնց նկատմամբ, այլ բոլոր անոնք որոնք ճշմարտութիւնը կը ճանչնան: Այսինքն՝ բոլոր անոնք որոնք Քրիստոսը կը ճանչնան, որովհետեւ Քրիստոս այսպէս կ'ըսէ. «Ես եմ ճշմարտութիւնը եւ կեանքը»: Ուրեմն, բոլոր անոնք որոնք Քրիստոսը կը ճանչնան, այլ խօսքով՝ կ'ընդունին այդ սերը կը ցուցաբերեն իրարու նկատմամբ, որովհետեւ բոլորին մէջ կայ այդ ճշմարտութիւնը, այսինքն՝ Քրիստոսի ներկայութիւնը: Ահա այդ ճշմարտութիւնը որպէսզի միշտ ըլլայ ու մնայ, Յովհաննէս Առաքեալ մաղթանք աղօթք կը բարձրացնէ, որ **«Հայրն Աստուած եւ Հօրը Որդին՝ մեր Տէր Յիսուս Քրիստոս շնորհք, ողորմութիւն եւ խաղաղութիւն պարգեւեն, որպէսզի ճշմարտութեան եւ սիրոյ մէջ մնաք»** (3 հմբ): Սա կը նշանակէ, որ առանց Հօր Աստուծոյ եւ Տէր Յիսուս Քրիստոսի շնորհքին, ողորմութեան եւ խաղաղութեան կը դժուարանանք ու պիտի դժուարանանք այդ ճշմարտութեան եւ սիրոյ մէջ մնալու: